

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Капшученко Юрій Микитович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) припис пункту 6 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ (далі – Закон № 113), відповідно до якого: *„З дня набрання чинності цим Законом усі прокурори Генеральної прокуратури України, регіональних прокуратур, місцевих прокуратур, військових прокуратур вважаються такими, що персонально попереджені у належному порядку про можливе майбутнє звільнення з посади на підставі пункту 9 частини першої статті 51 Закону України „Про прокуратуру““.*

Автор клопотання вважає, що оспорюваний припис Закону № 113 порушує його конституційні гарантії від незаконного звільнення, що закріплені в статті 43 Конституції України; „використання в ньому сполуки слів „можливе майбутнє звільнення“ призводить до „суперечливості його змісту“; суперечить конституційному принципіві верховенства права в аспекті дотримання вимоги визначеності та, як наслідок, не забезпечує гарантованого Основним Законом України захисту від незаконного звільнення; містить ознаки істотного втручання у його приватне та професійне життя; не містить домірних (пропорційних) засобів втручання у його права та не враховує вимог низки конституційних приписів, а саме щодо: змісту і спрямованості діяльності держави, які визначаються правами і свободами людини та їх гарантіями, головного обов'язку держави щодо утвердження і забезпечення прав і свобод людини, створення умов для повного здійснення громадянами права на працю.